

CONCULCACIONS (9)

A Jordi Pujol, no cal dir-ho li hem de reconèixer i agrair totes aquelles coses positives que va portar a terme a favor del reconeixement i la restauració d'una Catalunya destrossada i perseguida pel militar espanyol “*Francisco Franco* ” i els seus assedegats militars, plens d'odi i insolidaritat vers el nostre país.

Si tota la seva actuació fos plena únicament d'aquest deversall de bones aportacions envers Catalunya, seria absurd que en fes esment en una sèrie anomenada “CONCULCACIONS”. És així, que he d'esmentar quina és la meva més rotunda discrepància amb aquest primer President després de la mort del ferotge i sanguinari dictador espanyol.

El senyor Pujol mai ha dit una sola paraula a favor de la independència de Catalunya i no tan sols això si no que ha combatut amb tota la seva energia les persones, moviments i actuacions d'aquest segment desitjós de la nostra autèntica recuperació nacional. Aquesta actitud és molt greu, perquè representa la renúncia al que ha d'ésser l'objectiu més preuat per a un país que esta ocupat per les forces d'un altre país i que en neguen la seva nacionalitat. És donar plena conformitat a l'estat de setge permanent a que està abocada Catalunya i acceptar plena carta de validesa als que en nom d'un inconcebible espanyolisme volen incloure el nostre país a la seva cleda i consegüentment malden per invalidar tot el nostre patrimoni, la nostra llengua i tot el que els catalans hem creat durant una història de mil anys d'existència.

Acceptar tarja de normalitat a l'atemptat històric que Espanya està exercint sobre Catalunya i la resta de Països Catalans no es pot considerar positiu des de qualsevol punt de vista i els catalans no li podem agrair, de cap manera, aquesta lacra que l'Ex-President ha imprès amb la seva política. Ell és un dels principals responsables que la societat catalana en general esdevingui perillosament insensibilitzada davant d'un futur incert, encarat a la desaparició final de la catalanitat.

El mal que ha aportat aquest nacionalisme ridícul, de baixa intensitat i obert i permissiu amb els embats dels nostres ocupants és d'una magnitud incomparable, de possibles i gravíssimes conseqüències.

El nacionalisme del partit que ell va ajudar a crear ha resultat ser un nacionalisme enganyós i aparent que els espanyols, incloent el negatiu i perillós Partit Popular li aplaudeixen efusivament perquè ells sí, són plenament conscients que no va enlloc i no representa cap via favorable a l'independentisme. És un nacionalisme innocu i sense cap probabilitat d'èxit, completament mancat del més lleu projecte d'autèntica llibertat i amb una acceptació plena de continuar dominats per gent de fora del país, que no tenen altre objectiu sobre Catalunya que una total desaparició de tot allò que representa els nostres valors nacionals.

Lamento en la més profunda fe en el meu poble, haver tingut un President com el senyor Jordi Pujol que ha deixat aquesta perniciosa i latent pauta de renúncia i negativitat per Catalunya.

Claudi Romeu, 16-VI-07